ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumerantер och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen åtlyder sig dock detet moträtlikt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat som på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot sitta tänkande.

REDAKTIONEN.

NÄR ROSEN DOFTAR.

När ängen klädes i mantel grön,
och varje blomma, så späd och skön,
förnöjsamt sprider sin doft med vinden,
och rosen står där så skär om kinden:
då dunstar sorgen, som daggen bort—
för vårsols fägring, om än så kort.

Man lyssnar stilla till fågelns sång:
ser böljan leka, som förr en gång.
Och hör hur backen så muntert brusar,
igenom skogen; och vinden susar,
och viskar — vaggande furans topp,
om högre fröjder, om tro och hopp.

Då lyfts en börda ifrån vårt bröst
vid sakta sus av naturens röst.
Av friska rosor, som skönt uppspira;
till Skaparns ära en krans vi vira.
Och så vi prisa en högre makt,
en ändlös kärlek — med blommors prakt.

Otto Lundell.

Chicago, Ill.

SVENSKA NATIONAL-BIBLICTEKET.

Efter att det för en längre tid varit tämligen tyst om ovanstående förening har åtskilligt börjat skrivas om densamma. Bland andra, som skrivit, är Helmer Johnson, föreningens kassör. Vad han skrev om "Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet" inspirerade mig att också skriva, och då man en gång börjat, frestas man att fortsätta. Saken är den, att när jag sedermera reflekterat över biblioteksföreningen och dess ställning, ha åtskilliga tankar kommit för mig.

Det synes mig som om Helmer Johnson ser allt för pessimistiskt på ställningen. Att det var mycket tråkigt, att de från Sverige rekvirerade böckerna ej kommit, det är sant, och att det verkat nedslående på de olika lokalbiblioteken att de fått vänta nu snart ett år på böckerna — det är lätt att förstå. Men jag har svårt att tro, att intrasset bland vårt folk för biblioeken är så ringa, att det dött ut, och att **på grund av detta dröjsmål** nu blott "**spillror**" finnas kvar av de för fyra år sedan med sådan entusiasm påbegynda biblioteken.

Men det var ej egentligen på denna sak jag tänkte.

Nej, det gällde frågan, huru biblioteken bäst skulle ordnas, så att vi finge den allra största valuta av våra ännu små resurser här i Canada. För min del har jag alltid hållit före att den s. k. "vandringsbiblioteks-idén" vore den bästa, för närvarande åtminstone. Medan jag var medlem av styrelsen för Svenska Nationalbiblioteket under grundläggningstiden 1917—1918, talade jag vid våra styrelsesammanträden för saken, men lyckades ej få majoritet därför, ehuru det ju var flera än jag, som ansåg den bäst. Man höll före bland annat, att det skulle förorsaka mycket arbete och bliva svårt att praktisera; att det kanske komme att förorsaka något mera arbete må vara sannt, men det vore väl övervinnerligt och skulle mér än uppvägas av fördelarna.

Låtom oss tänka litet på saken. Här bildas nu en del lokalbibliotek med i medeltal tjugo till trettio medlemmar. De betala en dollar i medlemsavgift och så ställa vi till en fäst och få in lika mycket. Vi hava då en 50 dollars. Hurú många böcker få vi därför, kanske omkring 30. Vi få komma ihåg, att böcker äro dyra nu i Sverige och att rabatten går till frakt och tull. Den senare är ganska hög nu, men om biblioteksföreningarna bliva inregistrerade, kunde böckerna väl fås in tullfritt. Jag fick in 160 böcker förd jultiden tullfritt, emedan de voro för de kyrkliga ungdomsföreningarna i Highland Park och Malmö bibliotek.

Nå ja,, vi hava nu att begynna med en 30 eller 40 böcker säg. På en två år hava de, som äro mäst intresserade, läst igenom biblioteket. Det blir för sommaren en bok i månaden, och för vintern två, och det är ju ej för högt tilltaget. En del läsa igenom en bok på mindre än en vecka. Således efter två år äro böckerna lästa och nya måste inköpas för att hålla intresset uppe, medan de gamla få stå där i åratal utan att komma till någon vidare användning. Vore vandringsbiblioteksidén införd, kunde de efter två år få ett nytt bibliotek utan någon vidare kostnad.

Jag har skaffat bibliotek åt fem kristna ungdomsföreningar. Fyra av dessa bestå av en 35 böcker vardera. Det femte, som är i en större stad, av några hundra. I de fyra finns det olika böcker i vart och ett. Om de således efter en två år läst igenom de bibliotek de hava, kunna de få byta ut det för ett annat, och således hava böcker för en åtta år. Sedan komma ju nya böcker att skaffas och så ökas varje bibliotek i antal av böcker under årens lopp.

Åtskilligt mera kunde ju vara att säga om denna sak. Men jag lämnar det för denna gång med den förhoppning, att jag lyckats i någon mån göra klart, huru det synes mig att biblioteken borde ordnas. Till sist tager jag mig friheten nämna, att jag nyliigen under mina resor träffade en fru från Canwood, och som vi samspråkade, kom också biblioteksaken upp. Hon var mycket intresserad för den, och vi befunnos hava samma tanke om lämpligheten att hava vandringsbibliotek. De hade haft sådana i hennes hembygd i Sverige och där arbetade de bra, och varför skulle de ej göra det även här, frågade hon.

C. J. Engvall.

BREV FRÅN ALBANY, ORE.

Jag har stoppat den där ohängda Forum — det där Nelsonska sanningsvittnet ni förstår — som inbillar sig vara en böndernas förespråkare och upplysningsorgan. Men var enda gång den kommer, företaller det mig som om den komme med klisterlappar för att klistra igen ögonen på en okunnig och halvt sovande bonde. Ty det där sanningsvittnet är rädd för att han — bonden — skall vakna upp och börja förstå, vad som är klottrat i pappersbladet. Och sorgligt nog så ser jag att det är en del, som ha slumrat in, tills klisterlapparna torkat fast och de där fåvitska ljusen få leda dem, till de plumsa i diket. Ja, sorgligt att se, men ännu sorgligare är att icke få ha sina ögon öppna och sorgligt är det att se, att mr Brown möjligen lämna sitt påbörjade arbete vid Forum. Men det var ju icke att tänka, att han kunde reda sig med sådana styresmän, som endast tänka på att få sina egna fickor fyllda. Ja, brevet har blivit längre än jag tänkte. Med de bästa hälsningar.

John Olofson.

PÅ VÄG TILL AMERIKA ÅR 1890.

Som mina ärade läsare komma att finna, voro mina kroppskrafter till ytterlighet nedsatta under den färd, varom vi här nedan vilja orda. Och denna kraftnedsättning hade sin yttersta och egentliga grund däri, att jag föregående höst svårt angreps av influensa, då jag, vid inträffad märkbar förbättring, gjorde mig för brått att lämna sjuklägret, vilket hade till närmaste följd att jag fick ett återfall av sjukdomen och blev även då den sista villan värre än den första. Jag var därför så matt och svag, när jag anträdde min långa färd, att jag knappast orkade gå. Dagen före avresan var i alla fall långt på förhand bestämd och med de fasta principer av vilka jag i allt behärskades den tiden, fick icke ens denna kroppssvaghet lägga något hinder i vägen för vad jag ansåg våra Guds vilja.

Månd. den 10 mars. På väg till Amerika i akt och mening att samla medel till en gudstjänstlokal åt härvarande baptistförsamling, lämnade jag idag Kristianstad kl. 7.50 förmiddagen. Ett flertal av församlingens medlemmar jämte en del av våra vänner som ännu icke slutit sig till församlingen, ehuru de intresserade sig för och togo del i dess verksamhet, voro nere vid stationen och sade farväl. Jag hade redan förut anbefallt församlingen i sin helhet och envar av dess medlemmar särskilt åt Gud och åt hans nåds ande och hade hopp om at efter en kortare skilsmässa åter få se och verka ibland dem, varför jag nu i avskedets stund sökte hålla modet uppe så mycket som möjligt. Så fort tåget lämnat staden blev dock min första bön: Bevare, o Gud, under min bortovaro, de vänner jag lämnar, från andlig dåsighet, sömnaktighet, split, söndring och världssinne, och hjälp dem att vara världens ljus och jordens salt bland sina samtida.

Kommen till Hessleholm stannade jag där till kl. 5.30 på e.m., då jag medföljde tåget till Malmö. Under mitt annars rätt långa uppehåll i Hessleholm fick jag ej tid att växla många ord med min trolovade. Jag besökte nämligen under uppehållet där flera personer för att fortsätta en redan förut i Kristianstad påbörjad penningeinsamling för själva resan. Att så skedde, berodde därpå att de svenska baptisterna i Amerika — som under flera år varit överbopade med kapelltiggare från Sverige — vid en av sina allmänna konferenser, beslutat att om någon baptistpredikant från Sverige kom över till deras land i egenskap av kapelltiggare, skulle han, för att kunna påräkna någon hjälp där, bekostas resan av personer stående utom den församling som utsänt honom. Angående Hessleholm begick jag det stora felet att hoppas för mycket och när dessa förhoppningar delvis slogo fel, hade jag efteråt svårt att tacka Gud för det erhållna. Men den lärdom jag därigenom vann i begynnelsen av min långa tiggarfärd blev mig dock till stor nytta under hela färden. Jag väntade sedan allt ifrån Gud och gör så den dag som är — och mottog därigenom nåd att tacka honom för både större och mindre skärvar. Även då de mindre kommo ifrån rika och de större ifrån de fattiga (Mar. 12, 43). Ledsamt att min blivande svagerska skall vara så skral. Jenny gjorde mig sällskap till Malmö. Vid darvarande station voro fabrikören Alb. H. Söderström och generalagenten för Thingvalla linjen, Olof Cederholm, m. fl. oss till motes. Hos Cederholms blevo vi som vanligt vänligt och gästvänligt mottagna.

Tisd. d. 11 mars. — Delat rum med Alb. Söderström. God sömn, ehuru jag i går afton var mycket illamående. Söderström och jag hade gemensam morgonbön. S. har märkbart förändrats till ett bättre sedan han slutade med sin cigarrfabrikation och cigarraffär. Giv, o Gud, att hans förbättring såsom en kristen må fortskrida till fullkomning. Ehuru ingen människa hittills åsamkat mig så många inre lidanden och sömnlösa nätter som han, deltager jag djupt med honom och förlåter honom allt. Ja, han har nu till och med bett mig om förlåtelse. Till middagen hos A. Cederholms voro även de kvinnor inbjudna som skola medfölja samma båt som jag till U. S. A. Dagen användes på bästa sätt. Kl. 8 på aftonen predikade jag i baptisternas i Malmö lokal. De flesta av åhörarne voro församlingsmedlemmar som jag kände från min vikarierande tjänstgöring där sommaren 1888. En flicka, som sade sig vara avfälling, kom under mötet i själsbekymmer. Tack Gud, att du har gåvan även för de avfälliga. Fräls henne!

Onsd. d. 12 mars. Sovit ringa och oroligt på grund av svår huvudvärk. Kl. 8.30 f. m. steg jag ombord på en av de ångare som uppehålla traden mellan Malmö och Köpenhamn. Vida svårare än jag på förhand beräknat kändes det att skiljas från min trolovade. Ehuru hon gråt hejdlöst, kunde jag ej fälla en tår, vilket gjorde lidandet så mycket svårare. Hjärtat satt som i halsgropen och hotade att kväva mig. Det var en period av flera år som jag ej kunde fälla en tår, huru djup sorgen än var. Önskar ej en sådan tid åter. En utsinad tårekälla är långt ifrån önsk och avundsvärd. Vi ansågo oss nu göra den ömsesidiga försakelsen för Herrens skull. I Köpenhamn ordnade Cederholm så att jag för en 75 kronors emigrantbiljett fick åka första klass. Men Thingvalla bolaget hade jämnt gjort det ännu finare för pastorer eller präster. 1888, i augusti tror jag det var, sammanstotte tvenne av linjens ångare, "Thingvalla" och "Geiesr" på Oceanen,, varvid den senare fick så svåra skador att den om några minuter gick till botten. Geiser var på hemgående och hade något över 100 personer ombord. Som de tyska och engelska bolagen förut sökt dra all trafik ifrån Thingvalla — som var danskt bolag — ansågo de sig nu ha ett gyllene tillfälle att rekommendera sina och i grund nedgöra den danska linjen. Det blev ock en tid svårt att få några passagerare för Thingvalla. Men bolagsherrarne visste råd. De erbjödo prästen i U. S. A. fri resa i första klass till och åter från Skandinavien. Och detta tog skruv. Och nu kom jag att resa med "Thingvalla", som 1888 sänkte Geiser, och som under hemresan näst föregående jul drivit redlös utan roder på Atlanten i tre dygn. Men jag fick ensam hytt i första klass. Och till Kristiania var jag den enda första klass passagerare. Middagen som serverades kl. 4 e.m. var förstklassig och likaså kvällen. Vid 5-tiden voro de flesta emigranter angripna av sjösjuka. Jag hade för egen del ingen som helst känning därav. Gick till vila kl. 8.30 eftermiddag.

Torsd. d. 13 mars. Sovit bättre än jag vågade hoppas, då jag i går afton gick till vila. Kände mig också rätt kry vid uppvaknandet, ehuru samhället i vilket jag vistas är både flytande och gungande. Kl. 1.30 e.m. ankommo vi till Kristiania, Norges huvudstad, som jag såg för första gången. I sällskap med John Rosén, som jag lärde känna i Malmö sommaren 1888, besågo vi en del av stadens sevärdheter. R. hade varit i Kristiania förut och kände väl till staden. Vi sökte träffa pastor Öhan, men misslyckades. Av skräddarmästar Gerdins fru fingo vi senare veta att ö. flyttat ifrån Kristiania. Det sades att han ej alls lämpade sig för den platsen. Han är nog ej den enda predikant som fått ett dylikt eftermäle. I en del fall kan det vara sant, men det håller ej alltid streck, ty har församlingen kallat honom och han tagit kallelsen såsom ifrån Gud, så har han otvivelaktigt en mission att utföra där, som ingen annan lämpar sig för. Han kan i ett visst skede bli församlingens räddande ängel, ehuru mestadels varken församlingen eller predikanten för tillfället ser det så. Liksom gudlösa eller ovisliga predikanter kunna förstöra annans goda församlingar, så kunna också församlingar lätt förstöra sina bästa predikanter, såvida de predikanterna näml., ej flytta i tid. Övervar om aftonen deras textläsning för söndagsskolan. De togo därvid en livlig del. De föreföllo allvarliga och djupt andligt intresserade i sitt arbete. Deras samlingslokal är ytterst liten. Rymmer omkring 80 personer. Medlemsantalet är mellan 90—100. Efteråt gingo fyra av dem med oss ner till båten. Gick till vila kl. 11 eftermiddag.

Fred. d. 14 mars. God sömn. Vid uppvaknandet kry, heuru icke riktigt utvilad. Vid 6-tiden på morgonen lämnade vi Kristiania, där flera passagerare stigit ombord, bl. a. fyra i första klass, tre herrar och en dam. Två av herrarna voro pastorer, den ena norsk luthersk präst och den andra methodistpräst — svensk till börden. Båda stationerade i U. S., och hade varit hemma i sina respektiva hemland och där hälsat på släkt och vänner. Med den senare hade jag ett längra samtal. Den tredje av herrarna, norsk till börden, är lots i New York. Även han hade varit hem och hälsat på. Damen, en ung, fint bildad norsk flicka, var förlovad med en medicine doktor i New York — även han norsk — och var nu på väg dit att förena sina öden med hans. Sedan vi lämnat Kristiania, hade vi i början det härligaste solsken, vilket dock snart berövades av en tillstötande intensiv dimma, som envist höll i fiela dagen, vadan vi enligt sjölagen fingo gå med endast halv maskin. Huvudvärk hela dagen. Har det i övrigt så gott jag kan önska mig? De svenskar som medföljde mig äro missbelåtna med vissa av de andra emigranterna. Gick till vila kl. 10 e.m.

Lörd. d. 15 mars. Sovit gott, men vaknade dock med lindrig huvudvärk. Under natten hade dimman till trots, båten skridit framåt, om än sakta. Vi kommo til Kristiansand först kl. 9 e. m., då vi under gynnsamma väderleksförhållanden bort vara där förliden natt. Avgångstiden från Kristiansand var bestämd till kl. 12 middag, men då dimman ej det minsta gav vika, vägrade lotsen artigt men bestämt att, på eget ansvar lämna hamnen. Kaptenen var annars angelägen att komma iväg, men han måste, om än motvilligt, böja sig för lotsen. Även vi passagerare ville iväg, men måste finna oss i detta oundvikliga naturöde. Kristiansand är en rätt vacker stad. Kyrkan står där såsom en brud ibland tärnor. På aftonen hade den lutherska prästen, methodistpastoren — Cederberg var hans namn — baptistpastorn och fröken Hanson — så hette den blivande doktorinnan, — ett längre rent religiöst samtal, som slöt med livets viktigaste fråga, den personliga frälsningen. Stunden var rentav gripande. Gick till vila kl. 10.30 e.m.

Sönd. d. 16 mars. Sovit gott. Kl. 5 f. m. väcktes jag av rorgängarens musik, som tydde på att vi snart voro resfärdiga. Så var det ock. Kl. 5.30 på morgonen lämnade vi Kristiansand. Så ha vi då nästa tilläggsplats i New York. Är glad över att jag från Kristiania skrev till Jenny. Idag är det söndag, den första söndag som jag tillbrakt på havet. Och denna söndag har varit lång och dyster. Tre pastorer ombord och ändå ingen predikan. Men detta kan dock delvis ursäktas. Regnvädder har gjort det omöjligt att samlas på däck och de många sjösjuka ha gjort det omöjligt att samlas under däck. Pastorerna äro också ytterst skrala — särskilt är detta fallet med mig, som legat så gott som hela dagen. Jämte bibelläsning har jag läst prinsessan Eugenias levnadsteckning av Lina Sandell. Måtte jag bli lika uppoffrande och ödmjuk som hon var. Som vi haft förlig vind ha de haft seglen uppe, varigenom båtens fart betydligt stärktes. Lade mig på allvar kl. 9 e.m.

Månd. d. 17 mars. God sömn. Steg i dag upp först kl. 7 f.m. Jag klädde mig, tackade Gud för nattens beskydd, gick upp på kommandobryggan och tog mig en liten promenad. Mitt hälsotillstånd är bättre i dag än fallet var i går. Det stormade rätt duktigt tills fram emot middag, då vi fingo Shetlands och Orkney öarna i sikte. Under 24 timmar ha vi seglat 295 mil (engelska). Anblicken av de skotska bergen med dess vita kronor verkade högst stämningsfullt. Allt påminner om Skaparens godhet. Och huru stort är det ej att ha en sådan Gud till sin fader. Den skottska kusten kom ur sikte vid 7-tiden på aftonen. Med de mest egendomliga känslor lämnar man allt land för att under minst 14 dagar endast skåda himmel och hav. Mina tankar ha under dagens lopp oavlåtligt gått tillbaka till Sverige. I din vård och ömma omsorg, o Herre, lämnar jag församlingen i Karlstad, min Jenny och mig själv. Gick till vila kl. 9 e.m.

Tisd. d. 18 mars. God sömn. Vaknade dock till en gång innan det börjat ljusna eller dagas, men somnade in igen. När jag sedan vaknade och såg den naturliga solen kasta sitt ljus över havet, klappade mitt hjärta av tacksamhet till den om vilken det heter: "Ty Herren Gud är sol och sköld". Han låter ock sin sol gå upp över onda och goda, ett bevis för hans allmänneliga kärlek. Till framemot frukost vistades jag på kommandobryggan. Mtit hälsotillstånd har annars varit sämre i dag igen. Spisade ingen middag. Av hr Cederborg blev jag vid 4-tiden enträget uppmanad att gå upp på däck och betrakta det stora och häpnadsväckande lugn som inträtt. Jag efterkom samtidigt uppmaningen. Oceanen var då lugn som en filbunke. Jag kom att tänka på huru Jesus stillade stormen på det Galileiska havet. Stor är Herren och högt prisvärd både i storm och lugn. Gick till vila kl. 9 e.m.

Erik Berg.

Vi svenskar.

(Forts. fr. sid. 2.)

teraturkännare har detta också varit honom jämförelsevis lätt. Särunda lämnade han till det stora arbetet: "initials and Pseudoyms by W. Cushing", som för åtskilliga år sedan utkom i New York, uppgifter om icke mindre än 140 svenska författaremärken. Själv har han skrivit under en mängd olika märken, såsom G. N. S., Justus, Quis, Quis sr., Sioux., Turist m. fl., i flera av våra mera bekanta sv.-amer. såväl som amerikanska tidningar och tidskrifter. Och när man så får veta att han hela tiden varit en det praktiska livets man: bokhållare, bankir, kassör i banker och handelsbolag, styrelseledamot och sekr. i flera affärsföretag m. m., förundrar man sig över att hans stora intresse och förmåga att förena det ideella med det praktiska på ett sådant sätt, att en biograf om honom redan för många år sedan kunde skriva: "Han är på samma gång en ypperlig stilist på svenska och engelska språken och en lika framstående amerikansk affärsman, en man som känner Sveriges, Amerikas och andra länders skönlitteratur bättre än mången professor och som på samma gång känner Amerikas bankväsen, affärsmetoder, handel och rörelse bättre än många av landets infödda s. k. "smarta" affärsmän".

Utrymmet medgiver icke en detaljerad biografi och den skulle för resten kanske också bli — enformig för läsaren. Arbete och förtroendeuppdrag, forskning och studier utgöra emellertid huvudrubrikerna i denna en det rastlösa strävandets stora dagbok. Vi vilja emellertid ur Ernst Skarstedts välbekanta arbete "Våra pennfäktare" återgiva en del biografiska uppgifter, som kunna vara av allmänt intresse.

Gustaf N. Swan är född i Tjärstads socken i Östergötland den 16 maj 1856. Gick i folkskola till 1870, då han medföljde sina föräldrar till Amerika,, där familjen slog sig ned i Belinda, Iowa. I tre år hjälpte han föräldrarna vid deras lantbruk om sommarna och gick i skola under vintern. 1873 blev han handelsbiträde och började 1877 studera vid Augustana College och genomgick på två år en fyraårig kurs, bestridande kostnaderna med egna besparingar. Därpå blev han handelsbiträde i Omaha, Neb., o. på sommaren 1880 sekreterare och affärsföreståndare för ett svenskt fabriksbolag i Sioux City, Iowa. I dec. 1887 tvangs han av vacklande hälsa att lämna sin plats. Efter att ha tillbragt vintern i Los Angeis, öppnade han på våren 1888 svensk bokhandel i Sioux City, men sålde den påföljande vår och blev bokhållare i Merchants National bank, i vilken han numera är delägare, styrelseledamot samt biträdande kassör. Han är därjämte vice president och skattmästare för ett handelsbolag. 1891 gjorde han en längre europeisk resa, besökande England, Frankrike, Belgien, Holland, Tyskland, Schweiz, Danmark och Sverige. 1888 avled hans maka efter fyraårigt äktenskap, efterlämnande en son, vilken för omkring fyra år sedan avled vid 31 års ålder. Redan 1878 debuterade Swan som tidningsskrivare i Hemlandet och 1879 i Ungdomsvännen. Till Hemlandet bidrog han tämligen regelbundet i tio års tid med korrespondenser, uppsatser, biografier och översättningar och till Ungdomsvännen i fem år med såväl poesi som prosasaker, bland de senare en översättning från engelskan av berättelsen "Fjättrad, eller den tid som stundar', sedermera utgiven i bokform."

Det är intressant för ett fåtal av våra framstående landsmän här ute att hava fått tillfälle att möta denne för svenskarnas verksamhet i Amerika så intresserade och rastlöst verksamme man, en man, som icke låtit varken affärsgöromål, framgångar eller ålderdom inverka på fullföljandet av sitt stora livsmål att göra både sitt fosterland och sitt adoptivland all heder.

Må den gamle samlaren och litteratören ännu i många år få följa utvecklingen av svenskheten i Amerika och giva densamma den ideella såväl som praktiska riktning, varpå hans eget liv utgjort ett så storslaget och inspirerande exempel!

Ankan Johnson kom in till Sjöholm diversehandel för att göra sina uppköp för veckan och framtill på hennes kjol var röda ränder av färg.

"Hur i alla dagar skedde det där", frågade Sjöholm.

"Jag lutade mig över Erik Larsons staket för att titta på hans grisar", svarade ankan argt.

"Men Larson har ju en stor skylt där, som säger "Nymålat—Erik Larson", infoll en av de andra kunderna.

"Ja, jag såg den", sade gumman, "men alla veta ju vilken stor lögnare Erik Larson är".

Erkänner hjälpen. Herr Michael Fauth, Faith, ,Alta., skriver: "Jag önskar uttala min belåtenhet med Dr. Peters Kuriko. I två år led jag mycket av reumatism i hela kroppen, vilken åkomma detta läkemedel botat. Kuriko är den yppersta medicin, och aldrig vill jag vara den förutan." Detta gamla,, beprövade örtmedel utdriver de giftiga ämnena ur systemet och verkar på livsorganen; häri ligger hemligheten till dess framgång. Det säljes ej genom apotekare. För upplysningar tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

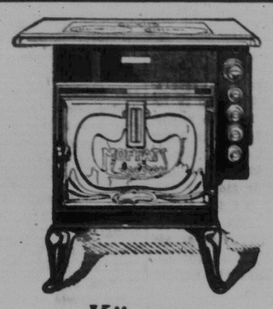

Köp en
ELEKTRISK SPIS
på lätta villkor
Eder egen Hydro har givet er
BILLIGT LJUS OCH KRAFT.
Bruka det, och spara pängar.
ELEKTRISK KOKNING
är halva priset av gas eller kol.
Kom in och få detaljer.
Winnipeg Hydro,
CITY LIGHT & POWER
55 - 59 Princess St.

Köp edra möbler och husgeråd

på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.

J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 9667

Mme RAWNEY
Vetenskaplig Palmist
Frenologist
Kan konsulteras om alla livets skiften: affärer, kärlek eller bekymmer samt med samma grad av hänsla och förtroende, som ni konsulterar er advokat, läkare, bankir eller mäklare. Jag är troligen den största experten bland min profession. All läsning garanterad. Tid 10 f. m. till 9 e. m.
Suite 2, 325 Portage Ave.
Opposite Eatons.
För att hjälpa dem i nöd ger jag mina tjänster fritt.

Dr. Martel's Kvinnopiller för Kvinnliga Sjukdomar
25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Förseglat tennpaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris, $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.

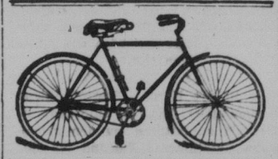

C.C.M. — CLEVELAND — RED BIRD STANDARD
Priser: $45.00, $55.00, $65.00, $70.00.
$5 till $15 kontant, resten efter behag.
OMBYGGDA BICYCLAR från $20.00 och mer.
Bicycle Sales Co
465 Portage Ave., Tel. B 5140

SKANDINAVISK ADVOKAT
Tel.: Kontor, A 1618.
Residens, B 3712
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
848 Somerset Blg., Portage Ave.
Winnipeg.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
Specialit uppmärksammas postordera.
UR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

Om ni stickar en rad silke i hälen och tån på strumpan, så hålla de mycket bättre.

REUMATISM.
En anmärkningsvärd hembehandling given av en som hade det.
Under våren 1893 attackerades jag av muskel- och inflammerande reumatism. Jag led så, under tre år som endast de, som havt det, veta. Jag försökte läkemedel efter läkemedel samt läkare efter läkare, men den lindring jag erhöll, var endast temporär. Slutligen fann jag ett läkemedel, som botade mig fullständigt och det har aldrig återkommit. Jag har gett det till flera, som voro fruktansvärt ansatta och även sängliggande i reumatism. Somliga av dem voro 70 till 80 år och resultaten voro densamma som i mitt fall.
Jag önskar varje lidande av dylik slag reumatism att försöka denna underbart helande kraft. Sänd ej en cent utan blott ert namn och adress och jag sänder det fritt att försöka. Sedan ni begagnat det och det visat sig vara det länge efterlängtade medlet att bli kvitt er reumatism, kan ni sända priset därför eller en dollar. Men förstå det, att jag ej önskar edra pängar, om ni ej är fullkomligt villig att sända dem. Är inte det rättvist? Varför lida längre, då lindring sålunda offras er fritt? Uppskjut ej. Skriv idag.
Mark H. Jackson, No. 447 H Dursten Building, Syracuse, N. Y.
Mr. Jackson är ansvarig.
Ovanstående sannt.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS
SOMMAR EXKURSION TAXOR
TILL
PACIFIC KUSTEN — Genom Canadian Rockies, val av rutter till land och sjö, enkel eller retur. En magnifik 750 mil oceanresa mellan Prince Rupert, Vancouver, Victoria och Seattle kan tagas.
ÖSTRA CANADA — Allt järnväg och sjö och järnväg, val av rutter. Se Toronto—egendomliga gamla Quebec. De 1,000 öarna och de magnifika Niagara fallen. Segla St. Lawrence.
Canadian National tåg gå över Rockies till deras lägsta altitud, de lättaste kurvor och med vy över de högsta topparna.
Avbryt Er kustresa — stanna några dagar vid JASPER PARK LODGE
LAC BEAUVERT, JASPER, ALTA.
ÖPPET 15 JUNI TILL 15 SEPTEMBER
Modärnt i alla avseenden. Danspaviljong. En underbar vy över de främsta bergtopparna.
På er resa öster låt edra reseplaner omfatta några få dagar vid "MINAKI INN" 115 mil öster om Winnipeg.
BESLUTA NU Tag en fridag. Ni är skyldig det er själv och er familj. Få förslag och fullständig upplysning om taxor, reservationer, tågbetjäning etc. från vilken som helst agent. Begär turistbroschyrer. De äro fria.
W. J. QUINLAN
Distrikt passenger Agent
WINNIPEG, MAN.
FÖR BETJÄNING — Canadian National Railways — FÖR KOMFORT